

FORÇA MUNICIPAL

Publicació de l'Operatiu Municipal Nacional

L' O.M.N. AL SERVEI DELS BATLLES I REGIDORS D'ERC

Si es fa un repàs retrospectiu dels esdeveniments ocorreguts d'ençà de les eleccions municipals, s'ha d'arribar a la conclusió que des d'aquell 28 de maig de 1995 han passat moltes coses. Si comptem que des d'aquestes eleccions, fins al mes d'abril d'enguany, hem tingut dues eleccions (amb les respectives pre-campanyes i campanyes electorals), que a més a més, vam haver de coordinar les negociacions per a la constitució dels ajuntaments, i que també hem portat el guix de les converses a la Diputació de Barcelona i a l'Àrea Metropolitana; i que, per últim - sense comptar altres temes de menys importància però que també han requerit la nostra atenció - hem tingut entre mig els períodes vacacionals de l'estiu i de Nadal, tot plegat dona com a resultat que el temps real de què hem disposat per a poder fer una tasca de planificació, de reorganització interna i de preparació d'aquells objectius imprescindibles per a fer front a una realitat municipal nova: Donar servei i col.laboració a 350 nous càrrecs de més locals, ha estat definitivament només d'un mes i mig.

Malgrat tot, l'Àrea d'Afers municipals del partit ha aconseguit organitzar un equip de treball que es caracteritza per disposar dels tècnics i responsables indispensables en aquells apartats bàsics de l'acció municipal del partit. A més, l'Operatiu Municipal Nacional amplia la seva representació amb els responsables municipals de cada regió. Probablement el nostre partit no havia disposat mai d'un equip humà com aquest dedicat a l'àmbit local. Tots hem d'estar d'acord que es podria millorar en alguns aspectes, però també hem de ser realistes: La nostra presència a les diputacions i a l'àrea metropolitana i, fins allà on es possible el mateix partit, ens permet disposar d'aquesta infraestructura. Qui es pensi que podem posar-nos al nivell d'altres partits amb molta més presència institucional, va completament errat. És el nostre màxim interès oferir els millors serveis, hi posarem el millor de nosaltres mateixos i esgotarem totes les altres possibilitats (bàsicament la col.laboració de professionals), però també hem de ser conscients de les nostres limitacions, i, sobretot, que no hem disposat d'un

període de temps relativament llarg de tranquil·litat per a poder funcionar amb certa comoditat. El nostre repte, amb noves iniciatives i amb la voluntat d'incorporar totes les recomanacions que faci falta, és aprofundir en aquesta línia.

És en aquest sentit que hem cregut interessant i àdhuc convenient, ja que guardem registre de totes les consultes tècniques que se'ns fa, de fer una relació comarcal i sectorial d'aquestes. Aquesta explicitació ha de servir per comparar l'ús que voluntàriament es fa de l'equip professional de l'OMN i que, en alguns casos, seria interessant de saber el perquè de l'escassíssima utilització d'aquests serveis. També sembla que aquestes dades contrastin amb algunes de les crítiques que s'han esmerçat darrerament. Abans una prèvia, les comarques que no hi consten és perquè no han demanat cap col.laboració.

Alt Camp	9
Alt Empordà	3
Alt Penedès	5
Bages	13
Baix Camp	4
Baix Empordà	5
Baix Llobregat	10
Barcelonès	5
Berguedà	4
Cerdanya	1
Conca de Barberà	1
Federació de Girona	2

Federació de Lleida	7
Garraf	3
Garrigues	3
Garrotxa	2
Gironès	5
Illes	3
JERC	1
Maresme	30
Noguera	9
Organització	6
Osona	47
País Valencià	1

Pallars Jussà	2
Grup Parlamentari	5
Pla de l'Estanty	1
Secretaria General	5
Segrià	6
La Selva	1
Solsonès	2
Terra Alta	3
Urgell	4
Vallès Occidental	41
Vallès Oriental	68

L'EMBOLIC DEL CABLE

A ben segur que tots n'heu sentit parlar, perquè hi ha hagut bastant d'enrenou. Que si Telefónica s'alia amb Canal +, que si el PP promou concursos en els municipis on mana, que si a Barcelona fan proves, que si mil coses. Us trobeu enredats en un vertader embolic d'informació a l'entorn de la implantació del cable. Fins i tot, en el vostre Ajuntament s'inicien tràmits al voltant dels cables i ja heu de començar a prendre posicions o decisions sobre aquest tema. Intentaré desenredar-vos, ni que sigui una mica.

Se'ns ha venut que el cable servirà per a donar un servei de TV més ample i a la carta i, sent veritat, això amaga la preparació de noves xarxes que permetin donar un servei integral de telecomunicacions: telèfon, dades, serveis de valor afegit i TV. Així, fa més de tres anys es va obrir a l'Estat el debat polític per a legislar la implantació de noves xarxes que competeixen amb el monopoli de Telefónica en el marc del procés de liberalització que s'està duent a terme a tot el món. De fet, xarxes de TV per cable existeixen de fa temps. La primera que es reconeix com a tal va ser el 1947 als EEUU. En molts pobles o urbanitzacions del nostre país ja n'hi ha. És clar, la seva tecnologia no està a l'última, doncs són de cable coaxial, no estan interconnectades i tan sols permeten una oferta més ampla de televisió, normalment agafada dels satèl·lits o d'un vídeo comunitari, que no és a la carta.

Fruit d'aquest procés el 22 de desembre passat va ser aprovada la Llei 42/95 de las Telecomunicaciones por cable amb el vot favorable del nostre partit. El projecte inicial va ser molt corregit en la seva tramitació parlamentària donant major protagonisme a Municipis i Comunitats Autònomes a l'hora de definir els àmbits territorials en què es concediran les llicències per a la construcció de les noves xarxes i d'altres millores substancials com no discriminació de tarifes als usuaris. Malgrat això, encara falten molts detalls per definir i queden alguns que no ens agraden, com els límits màxim i mínim de les demarcacions.

A nivell tècnic, el Consell de Ministres encara no ha aprovat el reglament tècnic i de prestació del servei, amb la qual cosa ha incomplert el termini de dos mesos fixat a la mateixa llei. En ell s'han de fixar extrems com la relació contractual amb els usuaris, condicions tècniques i econòmiques d'establiment i implantació, les circumstàncies per les quals certes àrees puguin quedar temporalment no cobertes en una demarcació, les tarifes màximes, la protecció de joves i infants davant les programacions televisives ofertes, la integració de serveis i les mesures per a evitar les subvencions creuades entre serveis,...

A nivell polític, s'han de definir les demarcacions territorials per a la concessió de les noves llicències. L'Associació Catalana de Municipis, controlada per

CIU, la Federació de Municipis de Catalunya, en l'àmbit de l'esquerra, i la Generalitat han signat un conveni de coordinació d'actuacions on es crea una comissió tripartita amb l'objectiu de proposar: la delimitació de les demarcacions, els continguts dels plec de bases dels concursos, el calendari d'implementació i les formes d'interconnexió entre demarcacions. Els acords d'aquesta comissió es presentaran a les parts interessades per tal que considerin la conveniència d'adaptar la seva actuació. El primer fruit d'aquesta comissió donat a conèixer ha estat l'acord d'impulsar una divisió de Catalunya en tres demarcacions d'uns dos milions d'habitants cadascuna. A partir d'aquí, els ajuntaments hauran de decidir en ple si s'adhereixen o no a la demarcació en què l'acord els inclou. Però, quina capacitat de decisió els resta? S'ha d'assenyalar que només els municipis de més de 50.000 habitants poden constituir-se per si mateixos en una demarcació. Els municipis de menys d'aquesta quantitat han d'agrupar-se amb d'altres fins arribar a aquest mínim, decisió que queda supeditada per la llei al vist i plau de la Generalitat. Amb tot això, no adherir-se suposa, en principi, quedar fora del desenvolupament d'una nova i moderna xarxa de telecomunicacions ben interconnectada. De fet es furta la capacitat de decisió local, no existeix alternativa per als petits municipis ni potser tampoc per als més grans. Crec que s'han desapropiat moltes alternatives que podrien haver donat més joc, des de la municipalització total amb una interconnexió assegurada per la Generalitat, fins a una comarcalització o una regionalització que dividís Barcelona, la zona de més densitat demogràfica i per això de menys cost de cablejar per habitant, entre tres o quatre regions radials que compreguessin tot el territori català. Sembla que al final s'ha primat als grans grups tecno-financers, doncs aquestes demarcacions impliquen empreses amb 2.000 milions de pessetes de capital - 1.000 milions els han de disposar en el moment de presentar-se al concurs - amb la voluntat de fer un desenvolupament relativament ràpid i extens. Tot i així, deixant grans diferències quant a les inversions que cadascuna d'aquestes demarcacions necessiten, de 33.000 pts/hab. en la de Barcelona-Besòs a 85.000 en la del Oest que inclou L'Hospitalet, Tarragona i Lleida, passant per les 75.000 de la Nord-est amb Girona, Terrassa, Sabadell, Granollers, Manresa, Mataró, Mollet,...

Fins aquí hem vist breument quin és l'estat legal i polític. Però, quina és la situació a nivell econòmic? És a dir, quin és l'estat del mercat?, quines inversions fan falta?, els ajuntaments podran obtenir ingressos i en quina mesura?....

Sembla que tothom veu en el cable un gran pastís on ficar-hi cullerada. Ben al contrari, la realitat és que el

mercado encara és feble. La penetració no arriba al deu per cent de les llars cablejades. Encara que és cert que l'oferta de serveis no està desenvolupada i la seva amplada és determinant del seu atractiu. Molts d'ells ja són disponibles amb bones prestacions per a l'ús particular per via de l'actual cable telefònic, com les anomenades autopistes de la informació. Àdhuc per a l'ús professional existeixen actualment sistemes de la mateixa qualitat que els que podran ser oferts en breu termini per les noves xarxes, i més específics. D'altra banda, sembla lògic pensar que el seu desenvolupament serà lent també per motius sociològics, doncs no té la component d'ostentació de l'estatus social visualitzable dels telèfons mòbils. A més, tant el temps com la renda disponibles per al lleure són i seran minsos en una societat atafegada, amb nivells elevats d'atur i precarietat laboral i amb època de retalls pressupostaris per a reduir el dèficit públic.

Malgrat això, els grans capitals -entitats financeres, grups mediàtics, grups internacionals de telecomunicacions (operadors i indústries),...- volen concursar per a construir les noves xarxes doncs saben que aquesta és la porta d'entrada per a implantar-se a llarg termini com a nous operadors de telefonia bàsica. D'altra banda, encara que la tecnologia ja és prou madura, els equips es confeccionen pràcticament a mida del client i les xarxes poden anar evolucionant segons la demanda existent de cada servei. Dit d'una altra manera, el problema no és tecnològic malgrat no existir un model consolidat per a oferir la gamma completa de serveis de telecomunicacions. Avui l'opció és començar a construir l'obra civil i la infraestructura de cables de fibra òptica que connecti tots els indrets del territori que no canviarà. Aquestes són sinergies sempre utilitzables en el futur. A més, de tota la inversió necessària convé saber que el cost de l'obra civil és la part més important de qualsevol plantejament de cablejat suposant més del 70% del total de la inversió. Si encara no us heu desconnectat d'aquest batibull d'article i heu fugit, qual Makakis, amb els cables per barret, la idea central que crec que hem de retenir és que les telecomunicacions són a l'eix central de les modernes societats de fluxos i que la llei del cable obre la possibilitat de construir una xarxa de telecomunicacions per al nostre país alternativa de l'actual monopoli espanyol que pot esdevenir una valuosa eina per a avançar en el cada vegada més apressant reequilibri territorial i econòmic de Catalunya. Tot depèn, com sempre, de com ho fem. Cada dia sembla més clar que competències plenes en telecomunicacions són necessàries per al nostre futur com a país.

NOVETATS LEGISLATIVES

MODIFICACIÓ DE LA LRBRL

Llei 4/1996 de 10 de gener, per la qual es modifica la Llei 7/1985 de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local amb relació al padró municipal (BOE núm 11, de 12 de gener)

La nova redacció que es dona de la Llei esmentada normalitza la informatització del padró, per tal que no sigui necessari realitzar renovacions quinquenals i pugui establir-se una coordinació entre els padrons de tots els municipis i evitar els errors inherents a la gestió individualitzada de cada padró. Alhora, se'n facilita l'actualització permanent, cosa que permetrà que les dades es declarin oficials anualment. Entre altres novetats, s'ha eliminat la distinció entre veí i domiciliat, i s'han exclòs els transeünts del padró.

EL REGLAMENT DE CONSULTES POPULARS MUNICIPALS

La Comissió de Govern Local ha donat el vist-i-plau al projecte de decret de la Generalitat de Catalunya sobre el Reglament de les Consultes Populars Municipals. Aquest decret ve a desenvolupar un aspecte important de la vida municipal, com és el dret dels ciutadans i ciutadanes a ser consultats, d'una forma directa, sobre temes que afectin directament els seus interessos. La possibilitat d'organitzar consultes populars ja ve determinada per la Llei de Bases del Règim Local i també per la Llei Municipal de Catalunya que diu en el seu article 144, punt 2: "Els alcaldes, amb l'acord previ del ple per majoria absoluta, poden sotmetre a consulta popular els assumptes de la competència pròpia municipal i de caràcter local que siguin d'especial importància per als interessos dels veïns, llevat dels relatius a les finances locals".

L'esmentat decret, tal com també recull la Llei Municipal de Catalunya, esmenta la via de la iniciativa popular a partir d'un nombre determinat de signatures:

- El 20% dels habitants, en poblacions de 5.000 habitants o menys.
 - 1.000 més el 10% dels habitants que excedeixen els 5.000 habitants, en les poblacions de 100.000 habitants o menys.
 - 10.500 més el 5% dels habitants que excedeixen els 100.000 habitants, en les poblacions de més de 100.000 habitants.
- Aquestes signatures, però, hauran d'efectuar-se davant del secretari de la corporació o un altre fedatari públic.

Quant a la tramitació d'una consulta popular i la seva autorització, la llei marca que és el Govern de l'Estat qui finalment pot autoritzar la consul-

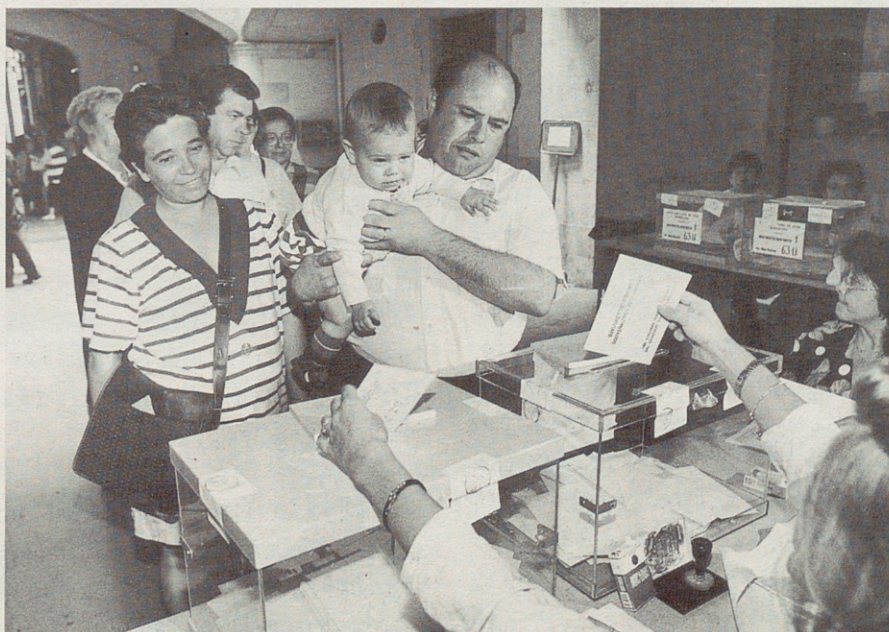
ta, la qual haurà de ser tramitada per la Generalitat amb un informe corresponent sobre la seva conveniència o no, corresponent a aquesta institució la convocatòria formal, fet que hauria de correspondre a l'alcalde des del punt de vista de la defensa de l'autonomia municipal.

Quant al procediment electoral, el decret, ho desenvolupa d'una forma molt similar a qualsevol altre procés electoral: la consulta electoral dependrà de la Junta Electoral de Zona, duració de la campanya, mitjans materials, locals i llocs de propaganda, ... Alguns dels aspectes diferents són en referència al vot anticipat ja que aquest no pot ser emès per correu sinó davant la Junta Electoral de Zona junt amb un certificat d'empadronament i una declaració jurada de no tenir cap limitació dels drets civils i polítics. També el decret esmenta que no es podrà fer

una consulta d'aquest tipus coincidint amb d'altres processos electorals.

El decret, està ple de mancances i limitacions, algunes ja donades per la Llei de Bases i la Llei Municipal de Catalunya: el caràcter no vinculant del resultat o que quan es tracta d'una iniciativa popular amb signatures, la quantitat de les quals ja és prou limitadora, encara hagi de ser aprovat per majoria absoluta del Ple.

Malgrat el caràcter restrictiu del decret i de la legislació municipal sobre consultes populars, la utilització d'aquestes és un instrument important a desenvolupar per part dels nostres ajuntaments de cara a fomentar la participació ciutadana i l'aprofundiment democràtic per permetre una acció més directa i decisiva dels ciutadans i ciutadanes en els afers públics.

PROGRAMA DE GESTIÓ DE RESIDUS MUNICIPALS DE CATALUNYA

1. QUÈ ÉS EL PROGRAMA DE GESTIÓ DE RESIDUS MUNICIPALS DE CATALUNYA?

El Programa de Gestió de Residus Municipals (PGRM) - aprovat el 15 de març de 1995 - consisteix en un seguit d'actuacions encaminades a assolir els objectius que, en matèria de residus municipals, han de garantir la protecció del medi i millora de la qualitat de vida. El Programa té caràcter orientatiu i fixa les grans línies que s'haurien de seguir a nivell local, i deixa clar que la gestió és una competència dels municipis.

La llei 6/1993 de 15 de juliol, reguladora dels residus, i en concret, el seu capítol IV, Gestió dels residus municipals, constitueix la base legal en que s'emmarca el Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya (PGRM).

Els principis que estableix la llei són els que necessàriament s'han de complir. El Programa, en canvi, té una finalitat orientadora i coordinadora, que ha de facilitar l'actuació dels municipis. Per això defineix un seguit d'instruments, de caràcter tècnic, econòmic, legal, organitzatiu i d'educació que haurien de permetre aconseguir els objectius que marca la llei. Finalment, seran els mateixos municipis els que, directament, a través del Consell Comarcal o Mancomunitats, definiran exactament la política a seguir, els serveis que prestaran i les instal·lacions que caldrà realitzar.

Per entendre la diferència entre la llei, el PGRM i el programa comarcal o mancomunat podem posar un exemple. Els articles 46 i 47 de la llei 6/93 obliguen tots els municipis de més de 5.000 habitants a establir el servei de deixalleria i a instaurar la recollida selectiva en el servei de gestió dels residus municipals. El Programa (PGRM) dona orientacions de com fer-ho, informació sobre les inversions necessàries i les dimensions aproximadament recomanables segons el tipus de comarca. Però és el Programa de Gestió de Residus de cada comarca el que ha de definir exactament com seran els serveis, les dimensions exactes, on s'ubicaran i com es finançaran.

2. CONTINGUT I PROPOSTES FONAMENTALS DEL PGRM

El Programa analitza els objectius de la llei 6/93 i recull les dades de generació de residus (referides a l'any 1993). A partir de l'anàlisi dels objectius, marc legal actual i de la situació actual de generació de residus, es planteja un model de gestió de residus municipals i un seguit d'actuacions per a desenvolupar-lo.

El model de gestió proposat distingeix dues etapes. La primera, 1995-1997, d'acords voluntaris i la segona, 1997-2000, o etapa reglada, en què previsiblement s'haurà produït la transposició de la directiva d'envasos i embalatges de la U.E a l'Estat Espanyol, la qual cosa permetrà reduir progressivament el seu pes en les deixalles. El PGRM serà revisat al final de la primera etapa.

La minimització (és a dir, generar menys residus) i la valorització (donar un nou valor als residus, mitjançant recuperació, reutilització,...) es consideren actuacions prioritàries (art.6.2 llei 6/93) respecte la disposició dels residus.

L'objectiu de minimització es fixa en mantenir el nivell de generació de residus de 1993, que va ser 2.792.542 tones a tot el Principat de Catalunya, equivalent 1,26 Kg. per persona i dia. Per tant, l'objectiu, més que de reducció, és de no creixement.

La recollida selectiva es durà a terme combinant diferents actuacions, entre les quals cal destacar la instal·lació de deixalleries en municipis de més de 5.000 habitants i l'increment dels abocadors en vorera. Cal destacar que la separació de la fracció orgànica té caràcter d'obligatòria (art 47.2 llei 6/93), mentre que la separació de la resta de materials és voluntària. El reciclatge de la matèria orgànica es farà en plantes de compostatge.

Per analitzar en detall les actuacions que es proposen és convenient acudir directament al Programa. A continuació es detallen algunes de les dades fonamentals que inclou:

a) Situació actual de generació de residus (dades de 1993).

	Situació 1993
Residus municipals ordinaris (RMO) tones	2.792.542
RMO Kg. /persona/dia	1,26
Residus Municipals voluminosos, tones	31.430
Residus municipals especials, tones	9.080
Total, tones	2.833.061

b) Objectius de recollida selectiva i disposició del rebuig pels anys 1997 i 2000. Dades en tones.

	Any 1997	Any 2000
Generació RMO	2.792.542	2.792.542
Matèria orgànica	93.587	637.802
Vidre	79.518	90.878
Paper i cartró	133.008	305.919
Metalls	16.755	44.681
Rebuig	2.469.673	1.713.262
Disposició del rebuig per incineració	995.754	906.977
Disposició rebuig per deposició (abocador)	1.473.919	806.285

d) Costos d'operació derivats del programa

	Mptes.
Plantes de compostatge	1.933
Abocador	948
Plantes incineradores	1.814
Deixalleries	606
Total	5.301

c) Inversions totals derivades del programa (1995-2000)

Conceptes	MP TES (ptes constants 1993)
Campanyes d'informació	3.300
Abocadors	3.874
Plantes de trasvassament	928
Plantes de compostatge	22.997
Planta de val.energètica (incineradora)	21.461
Deixalleries	4.087
Clausura d'abocadors	2.346
Contenidors	3.793
Planta res. especials en petites quantitats	1.343
Planta de tractament residus domèstics especials	1.194
TOTAL	65.323

3. COM S'APLICA AQUEST PROGRAMA ALS MUNICIPIS?

3.1. PROGRAMACIÓ DE LES ACTUACIONS. ELABORACIÓ DEL PROGRAMA DE RESIDUS COMARCAL O MANCOMUNAT

Una vegada aprovat el Programa, (l'aprovació del Consell de direcció de la Junta de Residus és de 13 de març de 1995), les entitats encarregades de dur-lo a terme disposaven de 6 mesos per redactar un programa comarcal o mancomunat, que ha de ser aprovat per la Junta de Residus.

Cal dir que el PGRM no és d'obligat compliment. Hi ha obligació de complir amb la llei 6/93, però el programa és orientatiu. Les competències les tenen els municipis (art. 38.1). Les competències de l'EMSHTR estan establertes

S'ha d'acabar del tot amb els abocadors il·legals

en l'art. 45 de la llei 6/93. La Junta de Residus fa la funció de programació, promoció i coordinació.

Malgrat que les competències siguin municipals, la majoria dels municipis no generen la quantitat de residus suficient per a què sigui viable tècnicament i econòmicament la seva gestió. Això fa que el PGRM recomani la gestió a nivell mancomunat o comarcal.

Les diferents comarques i mancomunitats han actuat amb diferent grau de sensibilitat respecte al que planteja el PGRM.

Per exemple, el Consell Comarcal del Vallès Oriental ha elaborat, en el marc del PGRM, el seu propi programa, i ha obtingut un finançament de la Unió Europea, a través dels Fons de Cohesió, per valor de 1.468 Mptes. La resta del programa fins a 1800 Mptes el finançarà la Generalitat de Catalunya, amb una aportació de 332 Mptes. Els municipis no hauran de fer cap aportació.

Altres no estan en la mateixa situació. L'Entitat Metropolitana del Sanejament Hidràulic i Tractament de Residus (EMSHTR), per exemple, encara no ha elaborat el seu propi programa, ja passat el termini de 6 mesos.

3.2. FINANÇAMENT. LÍNIES DE SUBVENCIÓ

Cal distingir entre el finançament de les inversions i el finançament dels costos d'explotació que se'n derivaran anualment. Les inversions es finançaran el 50% per part de l'administració de la Generalitat i el 50% per part de l'administració local. Les plantes d'incineració en són una excepció, ja que han de ser finançats per l'administració local al 100%. Pel que fa als costos d'explotació es suggereix finançar-los a través de la taxa de recollida i tractament d'escombreries, que ha de ser finalista. Pels residus especials es proposa un cànon aplicat als productes de consum que els generen (tema que ha de ser regulat a nivell estatal).

Des de l'aprovació del PGRM la Junta de Residus ha publicat en el DOGC Ordres de subvenció a les quals es poden acollir els municipis. Es convenient fer-ne el seguiment a través del DOGC. També es pot obtenir informació de les ordres vigents en qualsevol moment trucant a la Junta de Residus. Detallem les següents:

1. Clausura d'abocadors municipals fora d'ús:

Ordre del 22 de maig de 1995
DOGC 2059 del 7.6.95 (pàg. 4295)

2. Ajuts per a la implantació de deixalleries de Residus Municipals

Ordre de 12 de maig de 1995
DOGC 2053 de 22.5.95 (pàg. 3893)

3. Foment de la recollida selectiva de residus municipals

Ordre d'1 de juny de 1995
DOGC 2067 del 26/6/95 (pàg. 4874)

4. Ajuts per a l'adquisició de vehicles i contenidors de recollida selectiva de residus municipals

Ordre de 26 de maig de 1995
DOGC 2064 de 26.6.95 (pàg. 4873)

5. Ajuts per a la implantació d'estacions de trasvassament de Residus Municipals

Ordre de 22 de maig de 1995
DOGC 2057 de 31.5.95

6. Ajuts per al finançament d'actuacions que permeten una gestió ambiental adequada dels purins

Ordre de 19 de juliol de 1995
DOGC 2082 de 31.7.95 (pàg. 5758)

Aquestes ordres surten anualment, al voltant de maig-juny, i la data final de presentació de projectes sol ser al setembre. Tot i així poden haver-hi variacions, per la qual cosa cal fer un seguiment dels DOGC.

BREUS

CURS SOBRE DRET AMBIENTAL A LA UB

El Departament de Dret Administratiu i Processal de la Universitat de Barcelona, en el marc del programa d'extensió universitària, ha organitzat un curs sobre dret ambiental que tindrà lloc del dia 20 al 30 de maig. L'objectiu del curs és oferir una formació especialitzada i actualitzada als professionals i interessats en l'àmbit del dret ambiental. El curs s'estructura en nou ponències. L'import de la matrícula és de 25000 ptes. Els interessats poden adreçar-se a la secretaria del Departament de Dret Administratiu. Av. Diagonal, 684. tel (93) 402 43 84.

NOMENAMENTS

Ramon Fontdevila (regidor de Manresa) és el representant de la Regió VII (Bages, Berguedà i Solsonès) a l'OMN

COMISSIONS MIXTES

Representants d'ERC per a la FMC a les comissions mixtes Generalitat/Ajuntaments

Plenari de la Junta de Museus:

Jordi Castells (Alcalde de Valls)

Consell Rector de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya:

Miquel Pagès (Premià de Mar)

Comissió de Delimitació Territorial:

Josep Paulí (Salt)

Junta de Sanejament, Junta de residus i Comissió de Govern Local:

Magí Rovira (Alcalde de Sant Llorenç Savall)

Comissió de Coordinació de Polícies Locals:

Carles Esclusa (Manresa)

Comissió de Protecció Civil:

Albert Pereira (La Secuita)

Consell Escolar de Catalunya:

Jaume Bossacoma (Alcalde de Celrà)

Consell Assessor de la Comissió interdepartamental de la PSS:

David Ricart (Montcada i Reixac)

Consell General de Serveis Socials:

Miquel Àngel Estradé

(Alcalde de les Borges Blanques)

Comissió de Cooperació Local i subcomissions territorials respectives (Lleida):

Jaume Campabadal (Alcalde d'Artesa de Segre)

Comissions territorials d'equipaments comercials (Girona):

Josep Rodà (Castelló d'Empúries)

Consell Escolar Territorial (Lleida):

Ramon Giribet (Artesa de Segre)

Comissió de Promoció de l'Habitatge Públic de Catalunya:

Sadurní Olivé (Sant Sadurní d'Anoia)

* Pels nomenaments respectius i els que falten, es valoren els criteris objectius com que l'ajuntament en qüestió estigui adherit a la FMC, que el càrrec local formi part de l'equip de govern, que el nomenat conegui la matèria per la que ha estat escollit i que obtinguem una adequada representació territorial.

REUNIÓ DE TÈCNICS EN ADMINISTRACIÓ LOCAL

Està prevista la celebració d'una reunió de treball de secretaris d'ajuntament, advocats, administrativistes i tècnics en administració local juntament amb els responsables de l'Àrea d'Afers Municipals per tal d'establir una línia de col·laboració quant a l'ampliació de l'assessorament tècnic a l'OMN.

SUBVENCIONS PER A ACTIVITATS CULTURALS

La Conselleria de cultura ha arbitrat una línia de subvencions per a activitats i inversions relacionades amb la cultura popular tradicional. Aquesta convocatòria, vigent per a l'any 1996, surt publicada al DOGC nº 2193 de 12 d'abril.

DES DEL PARLAMENT

COMPAREIXENÇA DELS PRESIDENTS DE LA FMC I L'ACM

A petició del diputat Salvador Morera, la Comissió 1era del Parlament va aprovar per unanimitat la compareixença en l'esmentada comissió dels màxims responsables de les associacions municipalistes catalanes. L'èxit d'aquesta aprovació, però, no rau en el fet en si, sinó en el motiu: Les previsions per a la celebració del 2on. Congrés de Municipis de Catalunya i la unificació del municipalisme català.

D'aquesta forma els dos representants es van posicionar de forma clara respecte aquests dos temes cabdals per al futur del municipalisme català. A ningú se li escapa que la voluntat unitària que es manifestà just després de les eleccions municipals, va passar, de nou, a la manca de confiança mútua i a la interferència dels interessos polítics per sobre dels locals.

Per tant, considerem del tot transcendent aquesta compareixença que ha marcat els respectius posicionaments i també, per recordar que ERC, a diferència d'altres formacions, aposta per a la consecució de les dues fites.

INFORME DE LA SINDICATURA DE COMPTES

La Sindicatura de Comptes ha presentat davant la Comissió del Parlament que porta el mateix nom, el Compte General de les Corporacions Locals dels exercicis 1992 i 1993. Pel que fa a aquests tipus de comptes, la Sindicatura només té l'obligació de Óformar i unirÓ tota la documentació comptable

rebuda, així que, en aquest cas, no és competència d'aquest ens depenent del Parlament la fiscalització. Amb tot, la transcendència del retament d'aquests comptes s'ha de cercar en les dades generals que aquest treball permet extreure de la realitat econòmico-financera del món local català i les recomanacions que s'hi expressen.

De les grans magnituds que hom ha de destacar de l'agregació de tots els comptes presentats és que les transferències corrents durant els anys 1992-1993 van disminuir en tres punts respecte el total d'ingressos. I que com a conseqüència d'aquest fet, els ingressos tributaris, especialment els provinents de les taxes, van augmentar en més d'un 5%. Conseqüentment, i no només cenyint-nos a aquestes dades, hom ha de concloure que cada vegada ens allunyem més de l'estructura pressupostària dels municipis europeus o bascos, ja que a aquests i pel que fa al capítol 4, els sol representar de mitja entre un 35 i un 50% de llurs pressupostos.

D'altres aspectes que cal destacar de la compareixença dels síndics és que encara hi ha corporacions locals de Catalunya que no presenten els seus comptes (un total de 63), i que els recursos humans de la Sindicatura encara són manifestament insuficients per a fer front a la fiscalització externa via auditories de l'administració catalana. El Grup Parlamentari d'ERC ja ha reclamat una major dotació pressupostària de la Sindicatura, per a fer front especialment al control financer d'aquelles corporacions locals que objectivament cometien irregularitats.

COORDINACIÓ DE LES POLÍCIES LOCALS I ELS MOSSOS D'ESQUADRA

Els grups parlamentaris de PSC i ERC van presentar sengles interpel·lacions per tractar la coordinació i cooperació entre el cos de la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i la Policia Local. Interessava saber quin era el capteniment del govern en aquest apartat i, en concret, la solució política i legislativa que es pensa donar a les comarques on existeix o està previst el desplegament dels Mossos d'Esquadra.

En aquest sentit el Parlament va aprovar la següent proposta de resolució:

- Definir i establir les bases de coordinació entre el Cos de Mossos d'Esquadra i les Polícies Locals en els municipis on s'està duent a terme el desplegament. Mentre aquestes bases no s'estableixin, el Departament de Governació no impulsarà noves iniciatives legislatives sobre seguretat ciutadana que puguin afectar d'alguna manera l'àmbit de competències i funcions de les polícies locals.
- Ratificar l'autoritat i el paper de l'Alcalde en relació a la coordinació policial en el marc del seu municipi.
- Impulsar en el si de la Comissió de coordinació de Polícies Locals, els treballs, per tal de definir les bases estables que han de regir el model de la Policia de Catalunya: Mossos d'Esquadra i Polícies Locals.

ACLARIMENT SOBRE LA REGULACIÓ IMPOSITIVA DEL REPARTIMENT A DOMICILI DE PUBLICITAT DE GRANS SUPERFÍCIES COMERCIALS

El nostre equip municipal de Riudoms va presentar una moció al seu ajuntament en què es proposava plantejar la possibilitat via ordenança fiscal de la implantació d'una nova taxa que comporta el pagament d'una contrapartida econòmica per al repartiment a mà de publicitat d'una gran superfície radicada en un altre municipi: Pel gran interès que va suscitar en molts dels nostres equips municipals i pel fet de lligar perfectament amb la línia política d'ERC respecte la limitació de nous hípers i la promoció del petit comerç, vàrem creure adequat trametre aquesta iniciativa a tots els grups. Tanmateix, creiem imprescindible fer els següents aclariments:

Existeix certa controvèrsia legal per la possibilitat de regular per mitjà d'una taxa, aquest fet.

Algunes grans superfícies tributen amb un IAE de liquidació provincial, per tant aquells municipis on en principi es realitza aquesta pràctica de repartiment de publicitat també poden i han de beneficiar-se d'aquesta liquidació provincial.

És en aquest sentit que recomanem:

Comprovar si existeixen ingressos via liquidació provincial
Atendre a l'informe que pugui emetre el secretari de l'ajuntament respecte aquesta iniciativa (S'han pogut constatar parers diferents)
Seguir defensant la conveniència de la pervivència i millora de l'oferta comarcal del petit comerç.

SUPORT TÈCNIC I INICIATIVES DE L'OMN

FORMACIÓ TÈCNICA I POLÍTICA

L'Operatiu Municipal Nacional posa a disposició de tots els regidors i càrrecs electes d'ERC un seguit de professionals i tècnics en diferents àrees per tal que pugui haver-hi una formació permanent. L'OMN considera que la formació és una eina bàsica i necessària per tal que els regidors i també aquelles seccions locals que no vàreu obtenir representació en les darreres eleccions municipals, pugueu portar a terme una bona activitat en el vostre ajuntament.

La manera de portar a terme aquesta formació entenem que ha de ser en la majoria de casos, a iniciativa dels grups municipals, de les assemblees comarcals de batlles i regidors, seccions locals, federacions comarcals i/o regionals, segons les vostres necessitats. Podeu adreçar-vos a l'OMN per tal que des d'aquí us facilitem els contactes necessaris i la infraestructura de què disposem. Hi ha diferents temes que creiem que poden ser del vostre interès i dels quals us en podem facilitar tècnics:

- Organització interna dels ajuntaments i drets i deures dels regidors
- Hisenda municipal
- Urbanisme
- Medi Ambient
- Promoció econòmica
- Joventut
- Serveis Municipals
- Participació ciutadana
- Descentralització administrativa
- ...

* Es poden organitzar jornades o sessions a la mida de les vostres necessitats i conveniències. També es poden afegir aquelles temàtiques, problemàtiques i aspectes d'actualitat que vosaltres considereu d'interès.

TROBADES DE DEBAT POLÍTIC I COORDINACIÓ

- 1 de Juny . Assemblea Nacional de Batlles i Regidors. Àrea Metropolitana de Barcelona.

- 8 de Juny . Zona. Trobada de Consellers Comarcals d' ERC. Granollers. Vallès Oriental.

- Per determinar data. Reunió de treball dels regidors i responsables municipals de les seccions locals de poblacions de més de 40.000 h. Lleida.

Edita:

OPERATIU MUNICIPAL NACIONAL

Villarreal, 45 • 08011 Barcelona

Tels 453 60 05 - 323 71 22

Han col·laborat en aquesta edició:

Carme Callejon, Albert Canet, Conxita Falguera, Enric Maynès,

Santi Martí, Salvador Morera, Jaume Oliveras

**PER CONSULTES TRUQUEU AL
453 60 05**

Àrea d'Afers Municipals